

ved Valg af Udvalg have Ret til at gjøre deres Anskuelser gjældende for at se, om de, naar de kunde belægge dem med gode Grunde, maatte kunde vinde Stemningen for sig og faae deres Forslag til at trænge igjennem. Det er derfor, at man har ment, at Forholdstalsvalgmaaden, ligesom det hidtil har været Praxis, og ligesom det ubtrykkelig staar i Lændssthingets Forretningsorden skulde anvendes ved Valg af Udvalg. Foruden dette Forslag er der ogsaa af et æret Medlem stillet Ændringsforslag samt et Underændringsforslag af et andet æret Medlem. Derom skal jeg foreløbig ikke udtales mig nærmere, men afventer, hvad Forslagsstillerne have at bemærke dertil. Jeg skal kun til Slutning anbefale Thinget at gjennemføre denne lille Sag saa hurtig, som det er muligt, for at vi ved de følgende Udvalgvalg kunne komme lettere og retfærdigere over dem, end vi tidligere have gjort.

**Gad:** Jeg skal blot tillade mig at bemærke med Hensyn til det af de ærede Forslagsstillere stillede Forslag under Nr. 1, at jeg fuldstændig kan slutte mig dertil, og som Følge deraf ogsaa vil anbefale dem, der ville stemme med mig, at stemme for dette Forslag. Med Hensyn til Ændringsforslag under Nr. 2, som er stillet af det ærede Flertal, er jeg derimod ikke fuldstændig enig med dem og har derfor tilladt mig at stille et andet Forslag, som findes under Nr. 3. Jeg er fuldstændig enig med Flertallet i, at det af dem stillede Forslag indeholder forstjellige Forbedringer og navnlig den, at man ikke behøver at spille Dage til ingen Verdens Nytte for at vælge et enkelt eller nogle faa Udvalg. Jeg er ogsaa fuldstændig enig med dem i, at det er en Forbedring, at Udalgene ikke sammensættes efter Antallet af de aldeles tilfældig tilstedeværende Medlemmer i det Møde, i hvilket Udvalget skal vælges, men efter det Antal, som i Virkeligheden findes i de forstjellige Grupper. Thi derved fremkommer jo en Sammensætning af Udalgene, som maa siges at være retfærdig, idet nemlig Meningen med Udalgene jo dog maa være den, at Udvalgets Medlemmer maa repræsentere forholdsvis det Antal Medlemmer i selve Thinget, der kan tænkes senere at komme til at deltage i Behandlingen, og det vil jo netop ske, naar der vælges forholdsvis efter det Antal Medlemmer, der faktisk er i Folkethinget og fordelt efter Grupper; jeg er altsaa i disse to Henseender fuldstændig enig med det ærede Flertal.

Naar jeg imidlertid har stillet mit Forslag, har jeg dertil havt to Grunde. Den første er den, at det forekommer mig, at hvor der er Tale om Valgmethoder, og hvor der er Tale om saadanne Forhold, at alle de, som deltage i Valgene, vel kunne forudsættes at kunne gjøre almindelige Beregninger, men dog ikke kunne forudsættes at have særlige matematiske Kundskaber, der er det af Vigtighed, forekommer det mig, at den Metode, der bruges, er en saadan, at Bedkommende ikke alene kan gjøre den efter — det er jo ikke saa bekvæmligt — men ogsaa forstaa, at den er retfærdig. Jeg har talt med mange Medlemmer i Thinget, og de have sagt, at den af Flertallet foreslaaede Valgmethode slet ikke kan forstaaes af mange Medlemmer, og det gjælder ogsaa om Medlemmer, som paa ingen Maade kunne siges at være anderledes stillede end, at de ogsaa repræsenterer, hvad man her i Landet kalder „gode Kundskaber“. Jeg tror derfor, at det er vigtigt at finde en Valgmaade, ved hvilken Beregningen i og for sig er saa simpel, at Enhver kan fatte og forstaa den. Dette sker, naar man gaar frem paa den Maade, jeg har tilladt mig at foreslaa. Thi Enhver kan forstaa, at naar der er forstjellige Tal, og disse multipliceres med det Antal Medlemmer, der skal vælges, og divideres med det hele samlede Antal af dem, der vælges, saa faar jeg Kvotienter, der ere forholdsvis mange, og som tilfammenlagte akkurat ville blive det Antal, som skal vælges til Udvalg. Det er altsaa en Grund til, at jeg har stillet mit Forslag, at det er lettere at forstaa for Enhver, der blot er i Besiddelse af almindelig Regnesærdighed, og at det altsaa kan tænkes lettere at ville trænge ind og gjøre sig gjældende i den almindelige Bevidsthed, medens derimod ethvert andet System indeholder visse Kombinationer, som det falder overordentlig vanskeligt for Folk at opfatte, naar de ikke ere i Besiddelse af særlige Forudsætninger. Det er den ene Grund, hvorfor jeg har tilladt mig at foreslaa dette. Dertil kommer ogsaa, at Beregningerne indeholde Kontrollen i sig selv, det er ogsaa vigtigt at have en Beregningsmaade, hvorved ikke alene den, der skal gjøre Beregningerne, men ogsaa Enhver, som vil gjøre Beregningen efter, strax har Prøven paa, at Stykket er rigtigt. Kontrollen kommer nemlig ganske simpelt frem derved, at naar man lægger Kvotienterne, som kommer ud, sammen, saa skal netop det Tal komme ud, hvoraf Udvalget skal bestaa. Er der f. Ex. altsaa Tale om et Udvalg paa 11 Medlemmer, saa skal Kvotienterne akkurat give tilfammen 11. Hvis det ikke giver 11, saa er